

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentariorvm, Ac Dispytationvm, In Tertiam Partem Divi Thomae. Tomi Qvinqve

Qui Est Primvs De Sacramentis: In Qvo Ea Continentvr, Qvæ Post
Præfationem Indicantvr

Suárez, Francisco

[Köln], 1619

7 An prosit aliis, quam sumentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93807](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93807)

Litera D. Tho. satis clara est, rem autem ipsam postea disputabimus.

ARTIC. VII.

Verum hoc sacramentum profit aliis, quam sumentibus.

Supra q. 79. artic. 3. ad 8. & praesenti q. art. 5 corp. Et 4 d. 12. q. 2. art. 2. q. 2. & 4. q. 2. artic. 3. qu. 1. ad 3. & Rom. c. 1. 6. fi.

Ad septimum sic proceditur. Videtur, quod hoc sacramentum non profit nisi sumentibus. Hoc enim sacramentum est unius generis cum alijs sacramentis, utpote alijs conditum: sed alia sacramenta non profit nisi sumentibus, sicut effectum baptismi non suscipit, nisi baptizatus. Ergo nec hoc sacramentum prodest alijs nisi sumentibus.

2. Præterea, effectus huius sacramenti est adeptio gratiae, & remissio culpe ad minus venialis. Si ergo hoc sacramentum haberet effectum in alijs, quam in sumentibus, posset contingere, quod aliquis adipseret gratiam, & gloriam, & remissionem culpe, absq. actione & passione propria, alio sumente vel offerente hoc sacramentum.

3. Præterea, multiplicata causa multiplicatur effectus. Si ergo hoc sacramentum prodest alijs, quam sumentibus sequeretur, quod magis prodest alicui, si multi sument hoc sacramentum, multis hostijs in vna Missa consecratis, quod non habet Ecclesia consuetudo, ut scilicet multi communicent pro alicuius salute. Non ergo videtur, quod hoc sacramentum profit, nisi sumentibus.

Sed contra est, quod in celebratione huius sacramenti fit pro multis alijs deprecatio. Quod frustra fieret, nisi hoc sacramentum alijs prodest. Hoc ergo sacramentum non solum sumentibus prodest.

A. 5. huius q.

Respondeo dicendum, quod (sicut prius dictum est) hoc sacramentum non solum est sacramentum, sed etiam est sacrificium. In quantum enim in hoc sacramento representatur passio CHRISTI, qua Christus obtulit se hostiam Deo (ut dicitur Ephes. 5.) habet rationem sacrificij, in quantum vero in hoc sacramento traditur invisibilis gratia sub visibili specie, habet rationem sacramenti. Sic ergo hoc sacramentum, sumentibus quidem prodest, & per modum sacramenti & per modum sacrificij, quia pro omnibus sumentibus offertur. Dicitur enim in Canone Missæ: Quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum filij tui corpus & sanguinem sumpserimus; omni benedictione celesti & gratia repleamur. Sed alijs, qui non sument, prodest per modum sacrificij, in quantum pro salute eorum offertur. Vnde & in Canone Missæ dicitur: Memento Domine, famularum, famularumq. tuarum, pro quibus tibi offerimus, prodest per modum sacrificij, in quantum pro salute eorum offertur. Vnde & in Canone Missæ dicitur: Memento Domine, famularum, famularumq. tuarum, pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se suisq. omnibus, pro redemptione animarum suarum pro spe salutis & incolumitatis sue. Et vtrumq. modum proficiendi Dominus expressit, dicens, Matth. 26 & Luc. 22. Qui pro vobis, scilicet sumentibus, & pro multis, scilicet alijs, effundetur in remissionem peccatorum.

Ad primum ergo dicendum, quod hoc sacramentum pro alijs habet, quod est sacrificium, & ideo non est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quod sicut passio Christi prodest quidem omnibus quantum ad sufficientiam, & ad remissionem culpe, & adeptionem gratiae & gloria, sed effectum non habet, nisi in illis, qui passioni Christi coniunguntur per fidem & charitatem: ita & hoc sacrificium, quod est memoriale Domine passionis, non habet effectum, nisi in illis, qui coniunguntur huic sacramento per fidem & charitatem. Vnde & Augustinus dicit ad Renatum: Quis offerat corpus Christi, nisi pro his, qui sunt membra Christi? Vnde & in Canone Missæ non oratur pro his, qui sunt extra Ecclesiam: illis tamen prodest plus vel minus, secundum modum devotionis eorum.

Ad tertium dicendum, quod sumptio pertinet ad rationem sacramenti: sed oblatio pertinet ad rationem sacrificij.

In li. de anima, & eius origine, cap. 9. rom. 7.

Et ideo ex hoc quod aliquis sumit corpus Christi, vel etiam plures, non accrescit aliq. aliquid in augmentum. Similiter etiam ex hoc, quod sacerdos plures hostias consecrat in vna Missa non multiplicatur effectus huius sacramenti, quia non est visibilis sacrificium. Nihil enim plus est virtutis in multis hostijs consecratis quam in vna, cum sub omnibus, & sub vna non sit, nisi totus Christus. Vnde nec si aliqui simul in vna Missa multas hostias consecratis sumat, participabit maiorem effectum sacramenti. In pluribus vero Missis multiplicatur sacrificij oblatio. Et ideo multiplicatur effectus sacrificij & sacramenti.

COMMENTARIUS.

Doctrina huius art. maxime spectat ad materiam de sacrificio, & ideo in proprium locum illam remittimus: nam de Eucharistia, quatenus sacramentum est, simpliciter docet D. Thom. solis prodest sumentibus, quod ex opere operato intelligendum est, ut latius in disputatione dicemus: de eadem vero Eucharistia, quatenus sacrificium est, dicit prodest offerentibus, & pro quibus offertur, etiam si non sument, quod solum probat ex usu Ecclesie: quia etiam pro alijs non sumentibus offertur hoc sacrificium, ut constat ex Canone Missæ, & iuxta hæc explicat illa verba Christi, Luc. 22. Qui pro vobis & pro multis effundetur: de quibus supra disput. 6. satis dictum est. Cætera, quæ D. Thom. docet, tam in corpore articuli, quam in solutionibus argumentorum, valde notanda sunt pro his, quæ infra dicemus de essentia & effectibus huius sacrificij: nam fere omnia ipse innuat, quamvis breuissimis verbis, quæ ibi commo- ditis expendimus; & ponderabimus.

ARTICVLVS VIII.

Verum per veniale peccatum impediatur effectus huius sacramenti.

Ad octauum sic proceditur. Videtur, quod per veniale peccatum non impediatur effectus huius sacramenti. Dicit. n. August. super illud Ioan. 6. Patres vestri manducauerunt manna, & c. Panem celestem spiritaliter manducauerunt, in innocentia ad altare apportate peccata et si sunt quotidiana, non sint mortifera. Ex quo patet, quod venialia peccata, quæ quotidiana dicuntur spiritaliter manducantem non impediunt. Sed spiritaliter manducantes, effectum huius sacramenti percipiunt. Ergo peccata venialia non impediunt effectum huius sacramenti.

2. Præterea, hoc sacramentum non est minoris virtutis, quam baptismus. Sed effectum baptismi (sicut supra dictum est) impedit sola fictio, ad quam non pertinent peccata venialia: quia sicut ap. 1. dicitur, Spiritus sanctus discipulum effugiet fictum: qui tamen per peccata venialia non fugatur. Ergo neq. effectum huius sacramenti impediunt peccata venialia.

3. Præterea, nihil quod remouetur per actionem altaris causa potest impedire eius effectum. Sed peccata venialia tolluntur per hoc sacramentum. Ergo non impediunt eius effectum.

Sed contra est, quod Damasc. dicit in 4. l. Ignis, quod in nobis est desiderij, assumens eam, quæ ex carbone, id est, hoc sacramento est, ignitionem comburet peccata, & illuminabit corda nostra, vi participatione divini ignis, ignemur, & desicemur. Sed ignis nostri desiderij vel amoris impeditur per peccata venialia, quæ impediunt feruorem charitatis, vi in secunda parte habuit est. Ergo peccata venialia impediunt effectum huius sacramenti.

Respondeo dicendum, quod peccata venialia dupliciter accipi possunt. Vno modo, prout sunt præterita, alio modo, prout sunt actus exerciti. Primo quidem modo peccata venialia